

(46) O vjernici, sa sljedbenicima Knjige, jevrejima i kršćanima, raspravljajte isključivo lijepim riječima, na najljepši način i blago, kako bi istina bila akcentirana a dokaz na koji se pozivate prihvaćen. Ali se prema onima koji su inadžije i objave vam rat - suprotstavite im se i protiv njih borbu vodite, dok se ne predaju i daju džizju poslušni i pokorni. **I recite jevrejima i kršćanima:** "Mi vjerujemo u časni Kur'an, objavljen poslaniku Muhammedu, sallallahu 'alejhi ve sellem, i u Tevrat, objavljen poslaniku Musau, alejhis-selam, te u Indžil, koji je objavljen poslaniku Isau, alejhis-selam! Jedino je Allah naš i vaš Bog i Gospodar. On nema saučesnika u pravu da bude obožavan, niti u Svom gospodarenju, niti u Svom savršenstvu. Mi smo Allahu sasvim predani, Njemu smo poslušni i pred Njim ponizni."

(47) Kao što smo objavljivali prijašnjim vjerovjesnicima, Mi tebi, Božiji Poslaniče, objavujemo ovaj Kur'an veličanstveni. A neki sljedbenici Knjige koji čitaju Tevrat, poput jevrejina Abdullaha ibn Selama, vjeruju u Muhammeda, jer nalaze njegov opis u svojim knjigama, a i među mnogobošcima ima onih koji su povjerovali u njega. Kur'an osporava i u njega sumnja samo onaj koji se inati, poriče i negira očite istine.

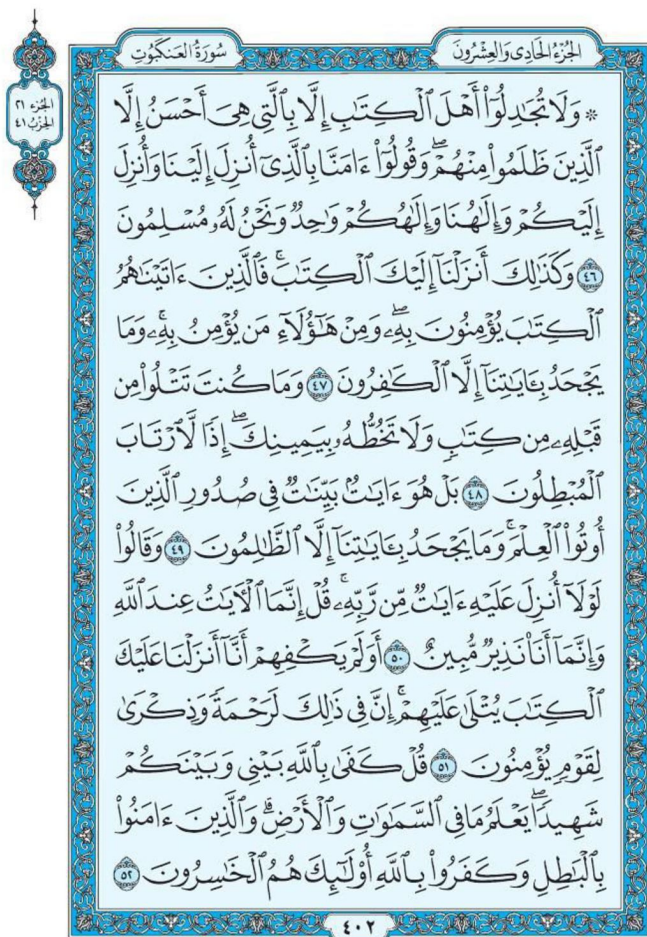
(48) Allahov Poslaniče, ti nikakvu knjigu prije časnog Kur'ana nisi čitao, a nisi ni jedno jedino slovo rukom svojom napisao, jer ne umiješ čitati i pisati, tvoji sunarodnici to dobro znaju. Da si znao čitati i pisati, **posumnjali bi lažotvori i rekli bi:** "Muhammed je smisao ovog što govori uzeo iz prijašnjih knjiga." ili bi kazali: "Kur'anske je ajete prepisao iz prijašnjih objava!"

(49) Kur'an je istina, njega čine jasni i nedvosmisleni ajeti koji napućuju ka istini, i njega čuvaju u svojim srcima oni koji su učeni vjernici. A slavni Kur'an poriču samo zulumčari, koji su sami sebi nepravdu učinili i poricatelji koji Mu sudruga pripisuju.

(50) Krivovjerni govore i ovo: "Zašto Allah ne pošalje Muhammedu znamenja koja se mogu vidjeti i dodirnuti, kao što je dato prijašnjim poslanicima?" Njima, koji to sugeriraju, **reci:** "Allah je Taj Ko njima raspolaže, daje ih kome hoće a uskraćuje ih kome hoće. Ja sam samo rob i poslanik koji je poslat da vas upozori na strašnu kaznu."

(51) Zar onima koji ne vjeruju nije dovoljno saznanje to što ti je, Poslaniče odabrani, Allah objavio slavni Kur'an, knjigu čiji im se ajeti uvijek kazuju? Časni Kur'an, objavljen Resulullahu, sallallahu 'alejhi ve sellem, izraz je milosti ljudima koji vjeruju u Objavu i postupaju sukladno njoj, te opomena koja je od koristi onima koji o njoj pomno, nepristrasno razmisle. Ono što im je Allah poslao kao objavu bolje je od onog što oni predlažu a objavljeno je prijašnjim poslanicima.

(52) Obrati se, Vjeronavjestitelju, **bezbožnicima:** "Između vas i mene Allah je dostatni svjedok istinitosti mog poslanstva, i da ste vi poricatelji nevjernici koji osporavaju ono što je meni objavljeno! Allahu je znano sve što se događa na nebesima i na Zemlji, ništa Mu nije skriveno, niti Mu išta može umaći! A mnogobošci, koji vjeruju u sve što se obožava mimo Allaha, te poriču časni Kur'an, objavljen Resulullahu, sallallahu 'alejhi ve sellem – takvi su pravi gubitnici na ovom i na budućem svijetu, jer su vjerovanje zamijenili nevjerovanjem."

(53) Požuruju te krivovjerni, o Poslaniče islama, da ih kazna zadesi, rugajući se i osporavajući svaku mogućnost da se dogodi ono što spominješ. A da Sveznajući Allah nije odredio rok utvrđeni kad će biti kažnjeni, odista bi ih kazna snašla neposredno nakon što je zatraže. Neka znaju oni koji ne vjeruju da će ih kazna iznenada snaći, oni je neće naslutiti niti će osjetiti da im se približava.

(54) Nevjernici traže od tebe, Allahov Poslaniče, da ih što prije stigne kazna, na ovom svijetu, a ona će ih, nesumnjivo, stići; džehennemska će vatra obujmiti nevjernike, neće je moći izbjeći niti će od nje moći pobjeći.

(55) Na Danu sudnjem krivovjerne će zahvatiti kazna odozgo, iznad njihovih glava, i odozdo, ispod njihovih nogu, i sa strana, **pa će im Svevišnji Allah reći:** "Trpite zbog širka i grijeha koje ste činili na dunjaluku!"

(56) O iskreni, dobri robovi, akoli u jednoj zemlji ne možete ispoljavati vjerska obilježja i slobodno robovati Allahu, iselite se u drugu zemlju da možete neometano prakticirati propise islama! Allahova je Zemlja široka i prostrana, pa samo Uzvišenom Allahu ibadet činite!

(57) Neka vas od iseljenja ne odvraća strah od smrti jer je određeno da će svaka duša smrt kušati i određeno je da će se ljudi Allahu vratiti pa će pred Njime račun polagati, te biti kažnjeni ili nagrađeni.

(58) Plemeniti Allah nastanit će u visokim džennetskim sobama, podno kojih rijeke protječu, one koji vjeruju u Gospodara svjetova, slijede Resulullaha, sallallahu 'alejhi ve sellem, i čine dobra djela; u njima će, uživajući, vječno boraviti. Divne li nagrade trudbenicima koji bijahu Bogu poslušni!

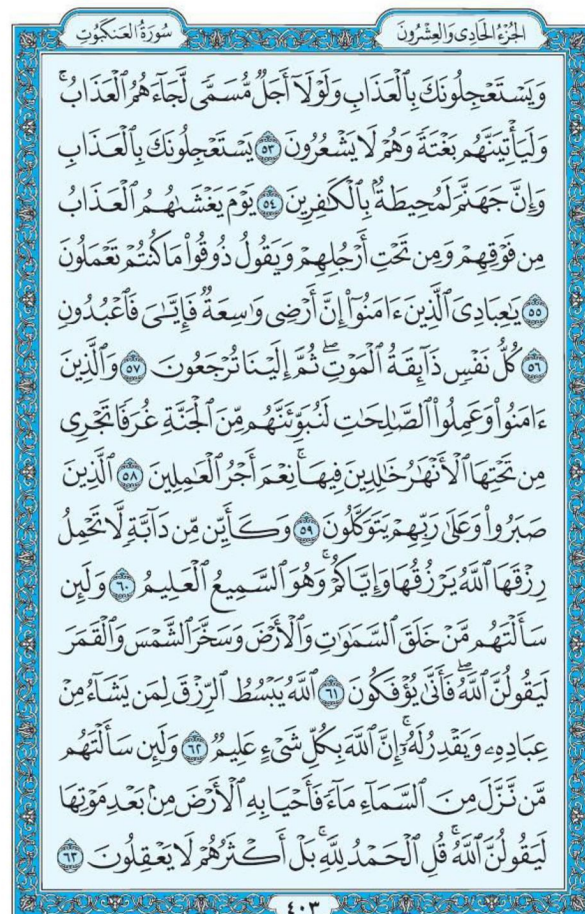
(59) U ovim visokim, zanosnim džennetskim sobama bit će smješteni oni koji su bili odani dobrom Allahu, pa su izvršavali vjerske naredbe i sustezali se od vjerskih zabrana, trpeljivo, i koji su se oslanjali na Svemogućeg Allaha u svim svojim poslovima Njemu se predajući i prepuštajući.

(60) Ima nebrojeno mnogo životinja na Zemlji koje ne gomilaju i ne čuvaju hranu za sutra, za razliku od čovjeka, a Allah, džellešanu, daje im nafaku kao što je daje ljudima. Eto, i to je pokazatelj da nemate opravdanja u sustezanju od iseljenja na Božijem putu. Sveznajući Allah, zbilja, čuje sve glasove, znana su Mu sva djela, ljudske namjere i tajne.

(61) Božiji Poslaniče, da upitaš krivovjerne ko je stvorio nebesa i Zemlju, te ko je potčinio Sunce i Mjesec, oni bi, nesumnjivo, **odgovorili:** "Svemogući Allah, Jedan Jedini, stvorio je sve to!" Pa kamo se nevjernici onda odmeću od vjerovanja, obožavajući lažna božanstva, koja ne mogu ni štetu ni korist donijeti!

(62) Allah, džellešanu, obilno nafaku dariva kome hoće od robova Svojih, a nekima je i uskraćuje, jer samo On, Mudri, zna kome treba dati a kome treba uskratiti. Plemeniti je Allah savršeno upućen u sve ljudske poslove i stanja, ništa Mu nije skriveno što koristi Njegovim na ovom svijetu, i sve obuhvata Svojom milošću.

(63) Upitaš li, Allahov Poslaniče, nevjernike o tome ko s neba blagoslovljenu vodu spušta pa njome zemlju oživi nakon suše i obamrlosti, oni će odgovoriti da to Allah, Jedan Jedini, čini. **Ti reci:** "Hvala pripada Allahu, Koji je uspostavio dokaz protiv krivovjernih i učinio da sami sebe demantiraju!" A većina ljudi ne zna u čemu je za njih dobrobit a u čemu je šteta; i da su ljudi upućeni u Allahovu veličinu i Njegovu moć, ne bi Mu druge ravnim smatrali, ne bi obožavali kipove, koji nikakvo dobro ne mogu donijeti, niti mogu ma kakvo zlo otkloniti.

(64) Puka zabava i igra je život ovozemaljski, brzo i neopaženo završava; zabava za srce a igra za tijelo, tim više jer odvraća, pomoću svojih čari, ljepota i strasti, od robovanja Allahu, Znalcu svih tajni, te svojim očaravajućim ljepotama navodi na zaboravljanje budućeg svijeta. A na Ahiretu je **istinski, vječni život**. Kad bi to ljudi znali, istinski i pouzdano, ne bi davali prednost ovom, prolaznom dunjaluku nad vječnim Ahiretom!

(65) Pošto se krivovjerni u lađu ukrcaju i pošto se otisnu na pučinu te im zaprijeti smrt, samo Allaha zazivaju, iskreno Mu i čestito vjeru ispovijedajući; zaboravljaju u nevolji svoja lažna božanstva, a nakon što ih dobri Allah na kopno izbavi i spasi od smrti, oni se najednom vraćaju na stare stope širk čineći.

(66) Čine tako da bi pokazali kako ne vjeruju u Svevišnjeg Allaha i da Mu nisu zahvalni na blagodatima. Pa neka kratko uživaju na ovom prolaznom svijetu, ali – njima će se, pošto umru, pokazati posljedice gnusnih djela koja činjahu na dunjaluku.

(67) Ne uočavaju li drugu blagodat oni koji ne zahvaljuju Plemenitom Allahu na izbavljenju od davljenja u moru, a to je da je Meku sigurnim gradom učinio, u kojem su krv i imetak maksimalno zaštićeni, dok se unaokolo presreću, ubijaju i porobljavaju njihove žene i djeca, te im se imetak otima?! Pa zar bezbožnici vjeruju u opravdanost širka i nezahvalnosti Allahu dok žive unutar Harema sigurni i svakojakim blagodatima obasuti, na kojima Mu nisu zahvalni?

(68) Niko na svijetu nije nepravedniji od onog ko pripisuje Svevišnjem Allahu saučesnike, ženu i dijete – uzvišen neka je Allah od tih laži! I niko nije nepravedniji od onog ko negira istinu s kojom je poslat Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem! U džehennemskoj će vatri biti prebivalište nevjernicima i onima koji su njima slični.

(69) Allah, džellešānuhu, zaklinje se da će Svojim stazama uputiti one koji se bore da ukrote svoje duše, radi Allahovog zadovoljstva. A Allah je, pouzdano, **uz dobročinitelje**: čuva ih, pomaže i brine se o njima.

30 - Sura er-Rum

(1) Značenje kur'anskih skraćenica razmatrali smo na početku sure el-Bekara.

(2) **Bizantinci su poraženi od Perzijanaca.**

(3) U dijelu Šama koji je **najbliži** Perziji poraženi su Bizantinci od strane Perzijanaca. Međutim, Bizantinci će uskoro pobijediti Perzijance, u to nema nikakve sumnje.

(4) Naime, pobijedit će ih za nekoliko godina, to jest, **u rasponu od tri do deset** – a Uzvišenom Allahu pripadala je odluka i prije nego što će Perzijanci izvojevati pobjedu nad Bizantincima, a pripadat će i nakon što Bizantinci pobijede Perzijance – i tad će se pravovjerni veseliti.

(5) Dakle, vjernici će se veseliti Allahovoj pomoći koju će dati Bizantincima – Allah, džellešānuhu, pomaže Svojim štitičenicima, a unizuje i ostavlja bez podrške Svoje neprijatelje, one koji Mu se protive. Allah je apsolutni gospodar svega, i On je samilostan prema vjernicima.

(6) Obećanje da će Bizantinci, sljedbenici Knjige, pobijediti Perzijance, vatropoklonike bezbožnike, mora se ostvariti jer je to istinito Allahovo obećanje. Allah Svoje obećanje neće iznevjeriti – ali većina ljudi, zbog toga što ne vjeruje, ne razumije.

(7) Oni koji ne vjeruju u Allaha i u Posljednji dan nisu upućeni u vjerovanje niti u vjerovje, nego su upućeni samo u pojavno, ljepote i ukrase života na ovom svijetu i izgradnju materijalne civilizacije. Oni ne znaju ništa o stvarnosti života na budućem svijetu, nehajni su spram Ahireta.

(8) Zar bezbožnici ne promisle o sebi – kako ih je Svemogućí Allah stvorio iz ničeg, te o stvaranju nebesa i Zemlje i svega što se između njih nalazi – da su stvoreni s istinom, radi pravde i da će trajati do određenog roka. A zbilja mnogi ljudi ne vjeruju u Dan ustanuća i susret s Allahom, Znalcem svih tajni, te se zato ne pripremaju za Sudnji dan čineći dobra djela, pomoću kojih bi zaslužili Allahovu naklonost.

(9) Zar krivovjerni nisu svijetom hodili i vidjeli, razmišljajući i pouku izvlačeći, kakva je bila **konačnica** naroda prije njih, kao npr. naroda Ad i Semud, koji poricahu i poslanike u laž utjerivahu? Prijašnji naraštaji bijahu moćniji od mekanskih nevjernika, tjelesno snažniji i više su uživali nego oni; zemlju su više obrađivali i na njoj gradili više nego što ovi grade. Međutim, to prijašnjim naraštajima nije bilo od koristi kad je došlo vrijeme da budu kažnjeni, a nastradali su upravo zbog toga što su utjerivali u laž svoje poslanike i ratovali protiv njih, te poricali bjelodane, jasne dokaze da je Allah jedini Bog. Ipak im Allah, džellešanuhu, nije učinio nepravdu uništivši ih – zaslužili su kaznu, oni su sami sebi nepravdu nanijeli poričući Allahove dokaze i proglašavajući lažnim Njegove poslanike.

(10) Zatim je kraj silnika koji su širk i zlodjela činili i red na Zemlji remetili bio najgori kraj. Oni nisu vjerovali u Uzvišenog Allaha, nego su se rugali Božijim znamenjima i poslanicima, pa ih je zadesilo kobno stradanje.

(11) Sveznajući Allah stvorio je sve bez presedana, On je Onaj Koji će stvorenja u prah pretvoriti te ponovo stvoriti, kao i prvi put. I naposljetku će se svi ljudi vratiti Allahu, da nagradi dobre, a kazni zločince.

(12) Kad nastupi Posljednji dan, nevjernici će izgubiti nadu u spas, bit će sigurni u to da će nastradati. Oni će, naime, izgubiti nadu u spas zbog toga što ničim neće moći opravdati svoje nevjerovanje koje se ogleda u odbijanju slijeđenja Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem.

(13) Lažna božanstva neće nimalo pomoći onima koji su bili mnogobošci, neće se za njih zauzeti nego će ih se pred Allahom odreći, a i ovi će se njih odreći kad se suoče s kaznom. Božanstva će ih se odreći onda kad oni koji su njima robovali budu u golemoj potrebi za njima. I božanstva i oni koji im robovahu bit će u istom položaju.

(14) Na Dan kad Smak svijeta nastupi razdvojit će se u skladu s djelima koja su činili na dunjaluku, pa će neki biti uzdignuti na najviše razine, a neki će, opet, biti bačeni u najniže ponore.

(15) Oni koji su vjerovali u dragog Allaha, te činili dobra djela bit će u džennetskim baščama uživanja, počašćeni i veseli; u njima će vječno ostati.

(16) A oni koji su bili nevjernici u Allaha, bilo to u vidu poricanja ili u vidu nepokornosti koja izvodi iz islama, i koji su u laž utjerivali ajete objavljene Poslaniku, te koji su poricali proživljenje i polaganje računa, takvi će biti privedeni stradanju, neće im biti izlaska iz džehennemske vatre.

(17) Kad omrknete (tad se klanjaju akšamski i jacijski namaz) i kad osvanete (tad se klanja sabahski namaz), slavite Allaha.

(18) Allahu svaka hvala pripada, u podne i onda kad se ikindija-namaz klanja. Na nebesima ga hvale meleki, a na Zemlji stvorenja.

(19) Allah je Onaj Koji izvodi živo iz neživog, kao npr. čovjeka iz sperme, ili pile iz jajeta, i izvodi neživo iz živog, kao npr. spermu iz čovjeka, ili jaje iz kokoši, i zemlju pomoću kiše oživljava nakon obamrlosti njezine – tako će i vas Svemoguću Allah oživiti i dovesti na stajalište da položite račun za svoja djela.

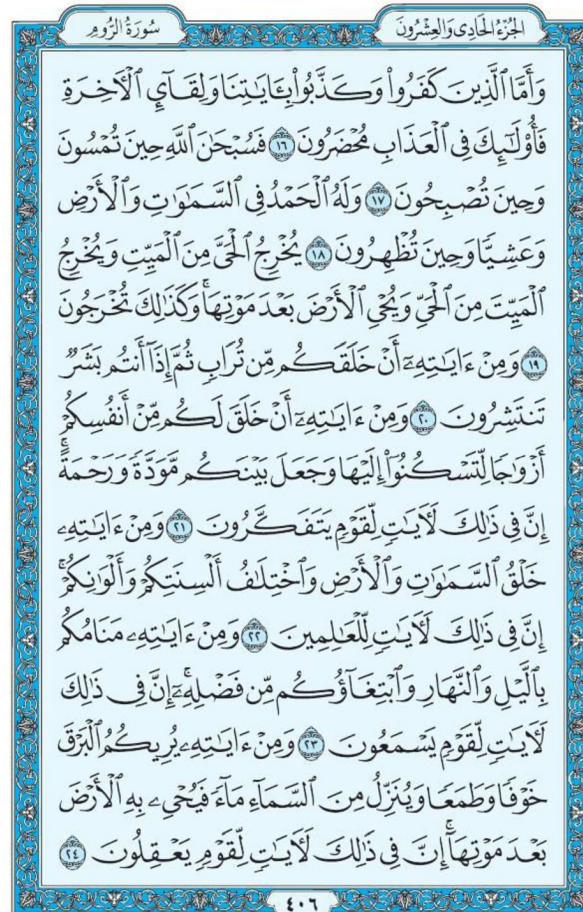
(20) Jedno od očitih znamenja da je Allah, džellešahu, svemoćan, veličanstven i jedini Bog i to je što je stvorio ljude od zemlje tako što je Adema, praoca čovječanstva, od blata ustajalog stvorio, pa gle – vi, njegovi potomci, odjednom se namnožite i nastanite Zemlju živeći od opskrbe koju vam Allah daje.

(21) Jedan od znakova da je Allah jedini, svemoguću Bog i da se samo Njemu može robovati jest to što je, o muškarci, od vrste vaše žene stvorio da s njima živite i da se uz njih smirite, uspostavivši među vama ljubav i samilost. Onom ko razmisli, pomno i nepristrasno, u tom je Božijem davanju veliki, bjelodani dokaz. Jedino oni koji razmišljaju imaju koristi od uma koji im je On dao.

(22) Jedno od znamenja da dragi Allah može sve učiniti i da je jedini Bog jest to što je stvorio predivna nebesa, nezamislivo velikih dimenzija, i što je stvorio Zemlju, i što je učinio da se ljudi razlikuju po jezicima, narječjima, izgledu i boji kože. U svim tim znamenjima odista je očita pouka onima koji imaju korisno znanje pomoću kojeg mogu proniknuti u suštinu stvari i u tajne Božijeg davanja i stvaranja.

(23) Na neograničenu Allahovu moć i jednoću ukazuje i san noću i danju, koji je Allah stvorio da bi se ljudi odmarali, te i to što je Svemoguću Allah učinio dan u osnovi za privređivanje i bavljenje poslovima. U tome su dokazi onom ko čuje i odaziva se istini; samo će on korist iz njih izvući.

(24) Jedan od znakova da Veličanstveni Allah može uraditi sve što On hoće i da je jedini Bog jest to što ljudima munju pokazuje koja izaziva suprotna osjećanja: strah od groma, i nadu da će pasti kiša kojom će Allah oživjeti suhu zemlju dajući da nikne razno bilje. U tome je za razumom obdarene očit dokaz da Svemoguću i Mudri Allah može mrtve proživiti i obračunati.

(25) Da je Allah, džellešanuhu, jedini i svemogućí Bog, ukazuju nam i postojana nebesa i Zemlja. A na koncu ćete se, kad vas Svevišnji Allah samo jednom pozove da ustanete iz svojih kaburova, pojaviti žurno idući prema stajalištu, na kojem ćete položiti račun za ono što ste činili u životu na ovom svijetu.

(26) Allah je Onaj Kojem pripadaju sva stvorenja na nebesima i na Zemlji, jer On stvara, opskrbljuje, određuje i upravlja, pred Njegovom veličinom svi su ponizni i svi su Njemu pokorni.

(27) Svevišnji je Allah Onaj Koji iz ničega stvara i Koji će stvorenja, nakon što se u prah pretvore, ponovo stvoriti. Lakše je vratiti u život ono što je već postojalo nego stvoriti iz ničeg – a oboje, prvotno stvaranje i vraćanje u život onog što je već postojalo, lahko je Allahu. Allahu, džellešanuhu, pripada **najuzvišeniji opis** u svakom pogledu, pa je svako Njegovo svojstvo sušto savršenstvo i izraz veličine. Dragi Allah silan je i svemoćan. On daje ponos onom ko Njega prihvati za zaštitnika, a unizuje sve one koji su Njegovi neprijatelji. Mudar je u stvaranju, upravljanju, propisivanju...

(28) Vas same, o višebošci, **Allah navodi kao primjer**: jesu li oni koji su u posjedu vašem, robovi i robinje, vaši ravnopravni sudionici u opskrbi te se borite njihova udjela onako kako se borite da će vam, u pogledu podjele imetka, nađiti slobodni ljudi, koji imaju veće pravo od robova? Vi ne biste bili zadovoljni da robovima pripadnu prava koja imaju slobodni ljudi, pa kako onda možete biti zadovoljni time da Uzvišenom Allahu pripisujete saučesnike u pogledu stvaranja i prava na obožavanje? Evo, pomoću ovakvih i sličnih primjera Mudri Allah objašnjava očite dokaze i bjelodana znamenja onima koji razmišljaju, utoliko što ti primjeri jedino njima koriste.

(29) Bezbožnici nisu u zabludi zato što im nisu ponuđeni dokazi niti zato što im oni nisu objašnjeni, nego su u zabludi zato što se povode za svojim precima bez ikakva dokaza i lahkomisleno slijede njihov put, put neznanja i stranputice. A nijedan čovjek nije kadar izvesti na Pravu stazu onog kome je Pravedni Allah predodredio da će zalutati. Neka znaju bezvjerci da neće imati pomagača koji bi ih sačuvao od paklene kazne u koju će ih baciti Allah, Jedan Jedini.

(30) Zato ti, Allahov Poslaniče, s vjernicima koji su s tobom, okreni svoje lice pravovaljanoj vjeri, islamu, a okreni se od svih drugih vjera. Islam je vjera prema kojoj je Allah, džellešanuhu, stvorio ljude. Niko ne može preinačiti Allahovo stvaranje i Njegovu vjeru. No, većina ljudi ne zna da je islam jedina ispravna vjera.

(31) Budite predani Svevišnjem Gospodaru kajući se za grijeh, i budite bogobožni izvršavajući naredbe, a sustežući se od zabrana, te obavljajte namaz izvršavajući sve njegove ruknove, vadžibe i predujete njegove ispravnosti; pažljivo i srčano klanjajte, onako kako je propisano da se klanja! I nemojte biti s onima koji Allahu širk čine, već budite monoteisti, samo Allahu klanjajte se!

(32) I nemojte biti jedni od sljedbenika višeboštva, koji su iskrivili svoju vjeru, pa su, sukladno prohtjevima, prihvatili dio Knjige a drugi dio odbacivali, i koji su se potom pretvorili u sekte koje fanatično i slijepo slijede svoje vođe i mišljenja, pomažući jedni drugima u zlu i neprijateljstvu. A svaka se stranka veseli onom što zagovara te drži da je na strani istine, a da su njezini neistomišljenici na krivoj stazi.

(33) Kad mnogobošce **snade** kakva nevolja ili poteškoća u životu, kao npr. bolest, siromaštvo, suša, Allaha, džellešanuhu, iskreno zazivaju da ih poštedi i olakša im, a kad im Svevišnji Allah ukaže Svoju milost i otkloni nevolju, neki od njih klanjaju se lažnim božanstvima te i njima dovu upućuju.

(34) Ako su nezahvalni Milostivom Allahu, Gospodaru nebesa i Zemlje, na ukazanoj im milosti i izbavljenju iz nevolje, i uživaju u svojim strastima na ovom kratkotrajnom svijetu, shvatit će na Sudnjem danu da su u očitoj zabludi bili.

(35) Zar je Plemeniti Allah dostavio mekanskim mnogobošcima kakav jasan, nedvosmislen i nepobitan dokaz da im govori u prilog onih koje Allahu kao saučesnike pripisuju, i koji svjedoči da je njihovo nevjerovanje istina? Pa, šta ih je onda odvelo u mnogoboštvo, za koje baš nikakva dokaza nemaju!

(36) Kad Svevišnji Allah ukaže ljudima neke od Svojih blagodati, kao npr. imetak, zdravlje, sigurnost, blagostanje, oni se vesele oholi i zadivljeni svojim dostignućima, a ne vesele se zahvaljujući dragom Allahu. Međutim, kad ih zadesi nevolja, siromaštvo, bolest, glad, strah, tegoba života – zbog grijehā i hrđavih postupaka koje su učinili – odjednom počnu očajavati i misle da nevolja neće nestati.

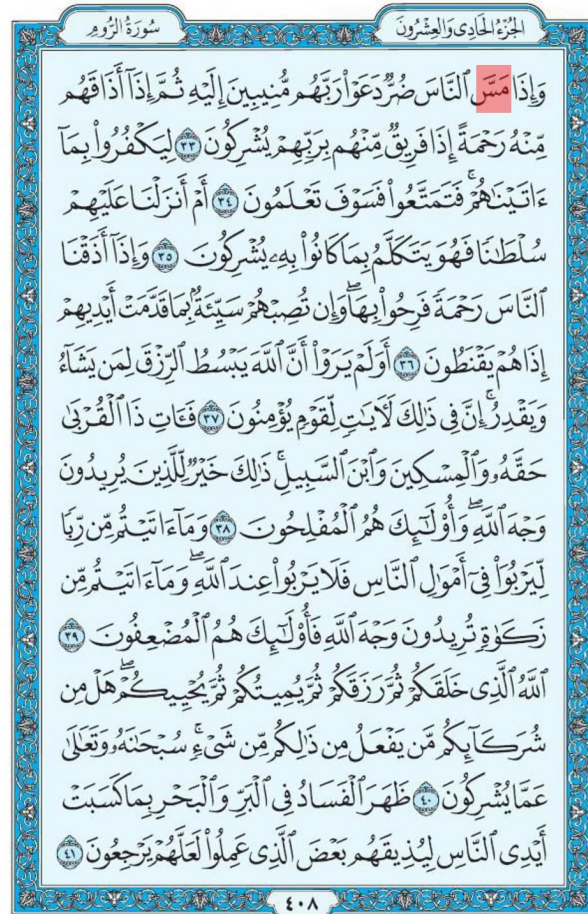
(37) Zar ne shvataju ljudi da Allah, džellešanuhu, daje nekim ljudima obilnu opskrbu da bi ih iskušao hoće li zahvalni biti, i da je uskraćuje drugim ljudima da bi ih, isto tako, iskušao hoće li se strpjeti ili će pak pokazati nezadovoljstvo Allahovim davanjem? U činjenici da Uzvišeni Allah nekom daje obilnu nafaku, a dotle je nekom uskraćuje, očit je znak vjernicima da je Mudri Allah milostiv prema ljudima i da je savršeno upućen u sve njihove potrebe i poslove.

(38) O muslimanu, daj bližnjem njegovo pravo u dobročinstvu, i daj potrebnome ono čime će zadovoljiti svoju potrebu, i daj onom koji je krenuo na put pa mu nestalo imetka! Golemu će nagradu na Ahiretu imati onaj ko bude, zarad Allahova lica, udjeljivao onima koji nemaju dovoljno materijalnih sredstava za život. Uspjet će upravo oni koji budu udjeljivali u dobrotvorne svrhe i činili druga dobra djela, pa će zaslužiti Allahovo zadovoljstvo i Džennet, spasivši se kazne u paklenoj vatri.

(39) A novac koji posudite kao kamatni kredit, o ljudi, da bi se uvećao u tuđoj imovini, neće se kod Allaha uvećati, nego će Pravedni Allah uništiti blagoslov u istom tom novcu i uništiti će ga! A novac koji date, o ljudi, iz zekata i milostinje onima koji zaslužuju da im se dadne, i žudeći za Allahovim licem i nagradom na budućem, boljem svijetu – bit će umnogostručen kod Allaha, i to je djelo koje će vam biti primljeno.

(40) Jedino vas Allah iz ničeg stvara i zatim raznovrsnim blagodatima opskrbljuje, zatim vas usmrćuje, nakon što vam dođe smrtni čas, a naposljetku će vas oživiti izvodeći vas iz kaburova i dovest će vas na stajalište na Sudnjem danu, da položite račun za svoja djela. Postoji li među vašim kipovima kojima se klanjate, a ne Svemogućem Allahu, makar jedno božanstvo koje može to učiniti? Neka je slava Allahu i neka je vrlo visoko iznad toga da Mu je bilo ko ravan, nema istinskog božanstva osim Allaha!

(41) Zbog grijehā koje ljudi svojim rukama čine, **nered se pojavio na kopnu i moru**: suše, zarazne bolesti, siromaštvo, glad, svakojaki problemi, nesreće, prirodne katastrofe... Allah to daje da bi opomenuo ljude na ogavnost onog što čine, da bi se vratili Allahu iskreno se kajuci i da bi se sustezali od činjenja nevaljalosti i porokā.

(42) Allahov Poslaniče, obrati se krivovjernima: "Svijetom se zaputite i gledajte, razmišljajući i pouku izvlačeći, šta je zadesilo prijašnje naraštaje! Većina njih bijahu mnogobošci, zbog čega su i uništeni!"

(43) Zato ti okreni svoje lice ka Pravom putu i islamu, pravovaljanoj vjeri, prije nego što nastupi Dan konačnog polaganja računa, a koji niko neće moći odložiti niti odbiti. Tog Dana ljudi će biti u različitim kategorijama i pojaviti će se odvojeno da im budu pokazana djela koja činjahu na dunjaluku; jedni će biti uvedeni u džennet, a drugi će biti bačeni u paklenu vatru.

(44) Oni koji ne vjeruju u Silnog Allaha, Znalca svih tajni, sami će snositi posljedice i štetu nevjerovanja vječno boraveći u vatri, dok će oni koji vjeruju i, zarad Allahova lica, čine dobra djela sebi pripremiti mjesto i ugodno boravište u džennetu, u kojem će vječno boraviti.

(45) To je tako, da bi Svevišnji Allah, iz Svoje milosti i dobrote, nagradio čestite vjernike najboljom nagradom. Odišta Sveznajući Allah veoma mnogo mrzi one koji ne vjeruju i koji poriču poslanike, On će ih kazniti na Danu sudnjem.

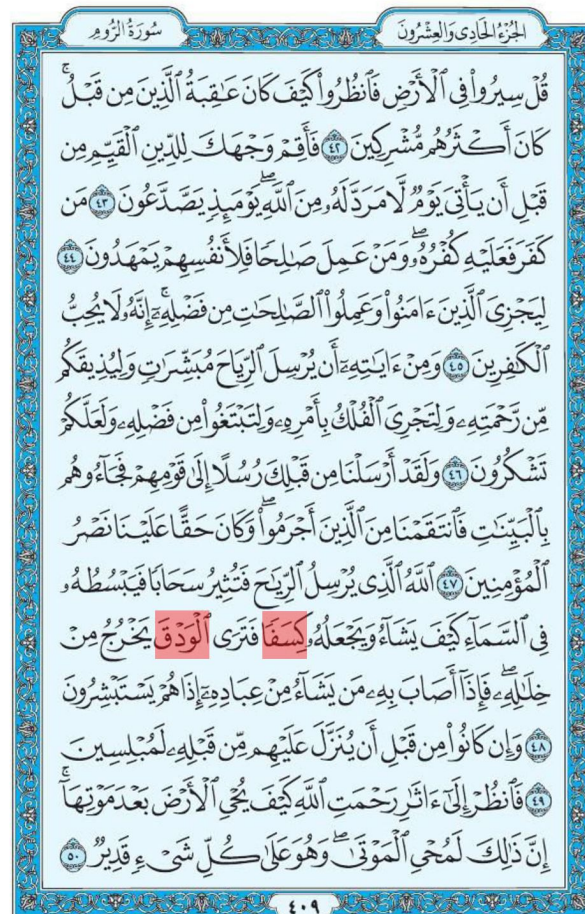
(46) Jedno od znamenja Božijih da je Allah jedini i svemogućí Bog jest to što šalje vjetrove s kišnim oblacima koji nagovještavaju spuštanje kiše, da bi Allah, džellešahu, ljudima dao da kušaju Njegovu milost koja se ogleda u plodnosti koja dolazi nakon kiše, i kako bi, Allahovom voljom, lađe morem plovile, a na kojima trgovci prevoze trgovačku robu i hranu – ne bi li robovi bili zahvalni Stvoritelju, pa da im On još veće blagodatí ukaže.

(47) Dragi je Allah i prije Resulullaha, sallallahu 'alejhi ve sellem, slao poslanike njihovim narodima s jasnim, nepobitnim dokazima. Pa ipak, većina se njihovih sunarodnika otuđila od Allaha, a manjina je vjerovala. Uzvišeni Allah je kaznio pokvarenjake, a vjernicima monoteistima pomogao je, jer Allahovi štíćenici, zbog svog stepena i blizine Njemu, zasluđuju Njegovu neizostavnu pomoć.

(48) Jedino Allah, džellešahu, šalje vjetrove i oni tjeraju kišne oblake te ih nebom razastire kako On hoće, u **parčad** ih dijeleći, pa vidiš **kišu** kako lije iz njih. A kad Plemeniti Allah pomoću vjetrova potjera kišne oblake na predio na koji želi, ljudi se odjednom obraduju i nadasve radošću ispune zbog kiše koja će pasti, a uslijed koje će zemlja biljem, koje treba i njima i stoci njihovoj, obrasti.

(49) Obraduju se, mada su ranije – prije nego što će Allah kišu spustiti – bili očajni.

(50) Zato osmotri, Poslaniče, tragove kiše koju Allah spušta iz milosti prema stvorenjima, razmotri posljedice kiše u vidu oživljavanja zemlje nakon mrtvila, i znaj da Onaj Ko je oživio tu suhu zemlju može oživjeti i mrtve, a On sve može.

(51) A kad bi Sveznajući Allah poslao vjetar na zeleno rastinje, žitarice i plodove koji bi ih uništio i u žuto pretvorio, te kad bi oni vidjeli taj prizor, bili bi nezahvalni na Allahovim prethodnim blagodatima, ma koliko ih mnogo bilo.

(52) Kao što nisi u stanju dozvati mrtve i gluhe, tako nisi kadar učiniti da čuju savjete oni koji su slični tim dvjema kategorijama ljudi, tj. one koji su okrenuli leđa i kojima opomena na koristi.

(53) Isto tako, nisi kadar odvratiti od krivog puta one čija je srca Svevišnji Allah zapečatio i oduzeo im moć zapažanja istine. Tvoje će riječi čuti i prihvatiti samo oni koji čvrsto vjeruju u časni Kur'an, predaju se dragom Gospodaru i prihvataju bjelodane dokaze.

(54) Jedino vas Svemogući Allah stvara, o ljudi, od sperme, neznatne, ništavne tekućine, pa se nemojte oholiti, i nakon bespomoćnosti u djetinjstvu, snagu vam podari, te vas opet vrati u bespomoćnost, starcima vas učini i dadne da doživite pozne godine! Allah, džellešanu, **stvara šta želi i čini da prolazite kroz etape koje On hoće**: bespomoćnost i snaga, djetinjstvo i mladost, muževno doba pa pozne godine. Allah sve savršeno stvara, jer je Sveznajući; čini šta hoće, jer je Svemogući.

(55) A kad nastupi Čas oživljenja, griješnici će se zaklinjati da su u kaburovima ostali sasvim kratko vrijeme, tek jedan tren. Kao što su na dunjaluku bili odvraceni od istine, isto tako će tad biti odvraceni od spoznaje toga koliko su u kaburu vremena ostali.

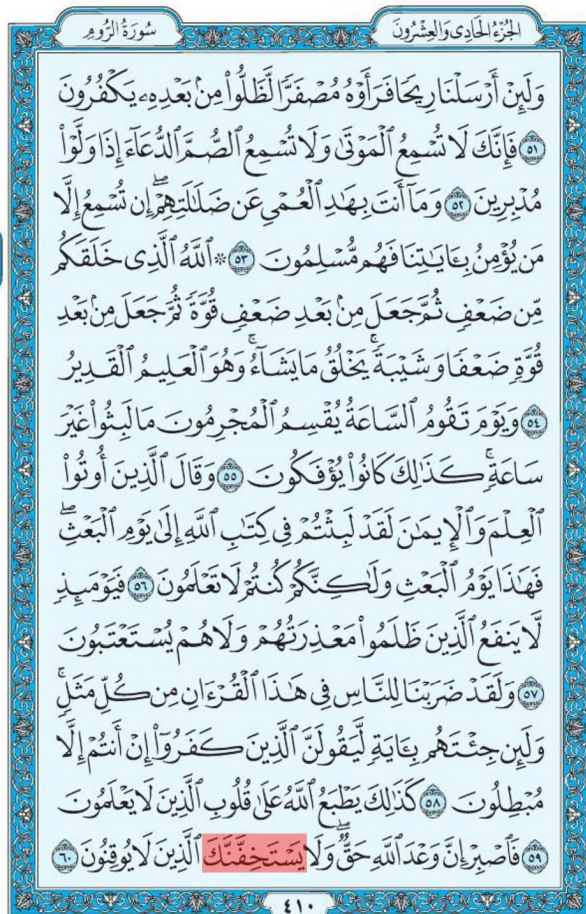
(56) Onda će poricateljima vjerovjesnici i meleki, kojima je Allah dao znanje, reći: "Prema Allahovoj odredbi, koja je proistekla iz Njegovog znanja, vi ste ostali otkako ste stvoreni pa sve dok niste oživljeni, a ovo je Dan oživljenja koji ste poricali."

(57) Kad nastupi Dan strašnog polaganja računa, ispričavanje nevjericima neće nimalo pomoći, od njih se neće tražiti da se Svevišnjem Allahu umile pomoću ibadeta, pokajanja i prihvatanja vjere, imali su priliku zaslužiti Božiju naklonost, a nisu je zaslužili; tad će biti vrijeme da budu kažnjeni.

(58) U ovom je Kur'anu Sveznajući Allah objelodanio svakovrsne primjere pomoću kojih se raspoznaje istina od neistine. A kad bi ti, Poslaniče islama, donio krivovjernima bilo kakvo znamenje ili bilo kakav nepobitan dokaz da si zaista Poslanik, **oni bi rekli**: "Muhammede, ti i oni koji tebe slijede samo ste opčinjeni i obmanuti time što govorite!"

(59) Kao što Svemogući Allah pečati srca nevjernika, koji u tvoje ajete ne vjeruju, zapečatić će srca onih koji ne shvataju da je časni Kur'an, koji si donio, istina.

(60) Allahov Poslaniče, trpeljivo podnosi poricanje i neprijatnosti koje ti nanose nevjernici griješnici! Allahovo obećanje da ćeš biti pomognut, da ćeš zavladati i da će kraj biti u tvoju korist, neupitno je. Zato, neka te oni koji nisu uvjereni u proživljenje ne **navedu** na to da požuruješ njihovu kaznu i budeš brzoplet.

31 - Sura Lukman

(1) Značenje kur'anskih skraćenica razmatrali smo na početku sure el-Bekara.

(2) Ovo su ajeti časnog Kur'ana, savršene i mudre knjige, i Allah, džellešanuhu, objasnio ih je ljudima.

(3) Kur'anski su ajeti milost vjernicima, koji dobra djela čine i naputak su im kako će poštovati Božija prava i prava Njegovih stvorenja.

(4) Oni koji obavljaju namaz onako kako to Allah voli, drage volje daju zekat onima kojima on pripada i čvrsto vjeruju u Dan strašnog polaganja računa, i u Džennet i Džehennem.

(5) Svevišnji Allah ukazao je na Pravu stazu onima u kojima su sabrane navedene moralne osobine, darovao im je svjetlo i uputio ih na slijeđenje istine; oni će svoje želje ostvariti i sačuvati će se kazne na Sudnjem danu.

(6) Neki ljudi, poput En-Nadra ibnul-Harisa, **biraju sredstva za zabavu** kako bi odvrćali ljude od slijeđenja Pravog puta i rugaju se Allahovim ajetima, upravo zato što su nevjernici iskvareni. Njih čeka ponižavajuće stradanje i sramotna, golema kazna na onom svijetu.

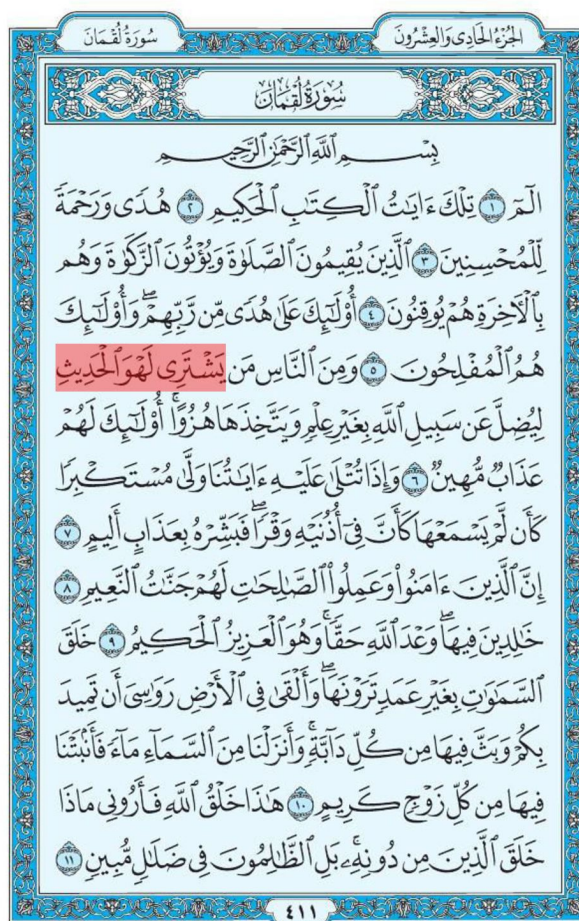
(7) Kad se takvim grijesnicima kazuju Božija znamenja i čitaju kur'anski ajeti, oni ne prihvataju istinu i ne slijede je, kao da ništa nisu ni čuli i kao da su oglušili pa ne čuju istinu. Allahov Poslaniče, obraduj ih bolnim stradanjem i strašnom patnjom u paklenoj vatri, koju treba da očekuju!

(8) Čestitim vjernicima, koji čine dobra djela, Allah će dati džennetske blagodati, te će se njima koristiti i u njima uživati.

(9) U džennetskim će baščama zauvijek ostati, uživati će u blagodatima kojih nikad neće nestati. A obećanje Allahovo istina je, On će ga izvršiti. Allah je silan i svemoćan, niko Ga ne može potčiniti. Mudar je u stvaranju, upravljanju, propisivanju.

(10) Svemogućí Allah stvorio je visoka nebesa bez stupova i odvojio ih od Zemlje – ljudi vide nebesa, golema Allahovo znamenje – a u zemlju je čvrsto usadio planine da se Zemlja ne trese i da se njezina ravnoteža ne bi poremetila. Razasuo je po Zemlji raznovrsne životinje. On spušta s neba pitku, blagoslovljenu vodu pomoću koje, nakon suše, niče bilje, drveće s plodovima, svakovrsnim i plemenitim, različitih boja, ukusa i oblika, a kojima se koriste ljudi i životinje.

(11) Sve što je spomenuto, o ljudi, dio je onog što je Allah, Jedini, pa pokažite Mi, o vi koji ne vjerujete, šta su stvorili lažni bogovi kojima se, a ne Allahu, klanjate! Ne, nego su nevjernici usred očite zablude, bezumni su i sasvim daleko od Prave staze, tim dalje od Boga jer se klanjaju onima koji ništa ne stvaraju, a i sami su stvoreni.

(12) Uzvišeni Allah dao je dobrom čovjeku Lukmanu, iskrenom pokajniku, mudrost koja se ogledala u razumijevanju vjere, ispravnom promišljanju i mudrim savjetima, i naredio mu je da se zahvaljuje dragom Allahu na tim blagodatima čineći dobra djela i sustežući se od grijehā. Kako je Allah, džellešanuhu, neovisan od svih svjetova i kako On nema koristi od poslušnosti poslušnih niti štetu od neposlušnosti buntovnih, ko zahvaljuje – taj zahvaljuje u svoju korist, a ko poriče blagodati i ne vjeruje u Znalca svih tajni, Koji stvorenjima izdašno daje blagodati – pa Allah je samodovoljan, apsolutno neovisan, svaka hvala i zahvala Njemu pripada, uvijek i u svakom stanju.

(13) I spomeni, Poslaniče, dan kad se Lukman obratio svom sinu, potičući ga na dobro, **a odvrćući ga od zla**: "O sinčiću moj, nikog ne obožavaj osim Allaha, jer je to najveća nepravda prema samom sebi. Višeboštvo je grijeh koji vodi u vječnu patnju u Džehennemu.

(14) Sveznajući Allah oporučio je i zapovjedio čovjeku da čini dobročinstvo svojim roditeljima da im se pokorava u onom u čemu nije neposluh prema Bogu. Majka ga je nosila jedva podnoseći trudnoću, trpeći sve teže i teže bolove i razne neprijatnosti; a odbija ga od dojenja u toku dvije godine. Eto tako je Allah, džellešanuhu, zapovjedio čovjeku da bude zahvalan Njemu na blagodatima koja mu je darovao, a zatim da bude zahvalan svojim roditeljima na odgoju i čuvanju od rođenja dok nije odrastao. Allahu ćemo se svi vratiti, pa će svako ono što je zaslužio dobiti.

(15) Pa ipak, budu li te, čovječe, roditelji navraćali da činiš širk i griješiš, nemoj im se pokoriti u tome – poslušnost je samo u činjenju dobra, ne može se biti poslušno čovjeku u onom što je Svevišnji Allah zabranio da se čini. No, nemoj dozvoliti da te neposlušnost prema roditeljima, kad je riječ o zabranjenom, navede na ružno ponašanje prema njima, nego im čini **dobro, posjećuj ih i blago se prema njima ophodi**, slijedeći pritom put pokajnikā, onih koji se vraćaju Silnom Allahu čineći dobra djela i sustežući se od porokā. A poslije smrti, znajte pouzdano, slijedi povratak Sveznajućem Allahu, Koji će svakog obavijestiti o onom šta je radio i, otuda, svakom dati prema zaslugama!

(16) "Sinko moj", obratio se zatim Lukman svom sinu, savjetujući ga, "Allah, džellešanuhu, zna za svako djelo, bilo ono dobro ili hrđavo, pa makar bilo teško kao zrno gorušice, na stijeni ili ma gdje na nebesima ili u zemlji, i On će ga pokazati na Danu sudnjem, da bi svako bio nagrađen ili kažnjen prema onom što je radio. Allah je blag spram ljudi, pa im daje dobro i čuva ih od zla na najljepši način. Allah je o svemu dobro obaviješten, ništa Mu nije skriveno."

(17) Mudri Lukman naredio je svom sinu da obavlja namaz onako kako to Allah voli, jer je namaz stup vjere i odvrća od nevaljalih djela i zla, i naredio mu je da podstiče na dobročinstvo. Usto ga je obavijestio da on glede toga nema izbora, nego da je to obaveza.

(18) Lukman je svom sinu rekao i ovo: "Nemoj obraz svoj od ljudi **okretati**, iz oholosti i umišljenosti da si bolji od nekog, i nemoj **nadmeno i umišljeno** zemljom hoditi, ta, Allah ne voli gordog, oholog i samodopadljivog čovjeka, koji sebe smatra vrijednijim od drugih ljudi, te nije Bogu zahvalan na blagodatima koje mu je dao."

(19) "Kad hodaš, hodaj skromno i odmjereno, a ne bahato i oholo, i spusti glas kad govoriš – to spada u pravila lijepog ponašanja i ukazuje na umnost onih koji tako postupaju – nesumnjivo je glas magarca najružniji i najneprijatniji, pa nemoj podizati svoj glas bespotrebno; budeš li podizao glas u govoru, ličit ćeš magarcu."

(20) Zar ne vidite, o ljudi, da vam je Allah, džellešānuhu, **potčinio sve što je na nebesima**: Sunce, Mjesec, planete, i **sve što je na Zemlji**: životinje, biljke, vode, te da izdašno na vas toči Svoje brojne i goleme vidljive blagodati, pa vam daje lijep izgled, i one blagodati koje se ne mogu vidjeti, kao npr. znanje, um. Pa ipak se neki ljudi spore o tome zasluđuje li samo Allah da se Njemu robuje i pokorava, o Njegovim imenima i svojstvima, bez ikakve učenosti, bez jasnog, nepobitnog dokaza i bez knjige na koju bi se pozvali i njome svoje mišljenje osnažili.

(21) A kad se tim nevjernicima, koji o tom raspravljaju, **rekne**: "Slijedite ono što vam je Allah, džellešānuhu, objavio a Resulullah, sallallahu 'alejhi ve sellem, prenio, neka vam to bude naputak!", **oni se usprotive i odgovore**: "Ne, nego ćemo slijediti svoje pretke, pa ćemo obožavati kipove i idole i smatrati ih Allahu ravnim." Zar mogu tako činiti i onda kad im šejtan lijepim prikazuje činjenje širka i njihova ogavna djela, te ih na taj način poziva u vatru džehennemsku u kojoj će gorjeti oni koji nisu vjerovali!?

(22) Ko se sasvim preda Uzvišenom Allahu, samo Njemu robuje, govori lijepe riječi, čini dobra djela i pazi na sve svoje postupke, taj se već uhvatio za najčvršći konopac i vezu koja će ga dovesti do Allahova zadovoljstva. Znajte da se sve stvari i ljudi Allahu vraćaju, On će dobre nagraditi, a zločeste će kazniti.

(23) Onaj ko ne vjeruje u tvoje poslanstvo, Vjerovjesniče, i lažnim smatra ono u šta pozivaš – pa nemoj da te žalosti i zabrinjava njegovo krivovjerstvo! Ti si vjerno i iskreno dostavio ono što ti je Allah kao emanet dao, a Sveznajućem Allahu vratit će se i oni koji nisu vjerovali pa će ih On obavijestiti o hrđavim djelima koja činjahu na dunjaluku, nakon čega će ih kazniti u paklenoj vatri. To je tako, jer Allah dobro zna šta njedre grudi, šta ko misli, ništa Mu nije skriveno.

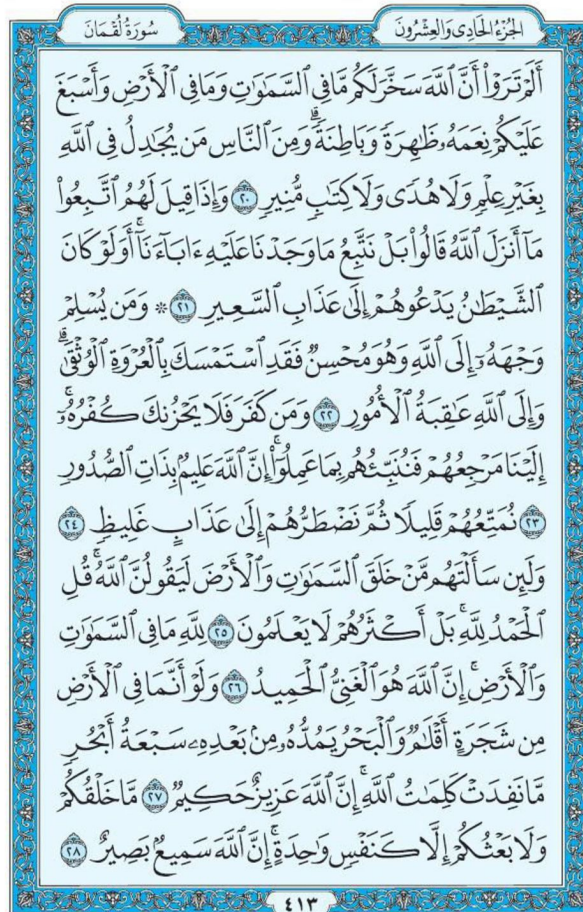
(24) Allah, džellešānuhu, daje da se nevjernici naslađuju u ovozemaljskom, prolaznom i kratkom životu kao što daje da stoka uživa, a onda će ih, na Dan teškog polaganja računa, potjerati u paklenu vatru, gdje ih čekaju golemo stradanje i bolna patnja.

(25) Vjeronavjestitelju, da upitaš ove mnogobošce ko je stvorio nebesa i Zemlju, kazali bi, bez sumnje, da ih je stvorio Allah, niko drugi, pa bi sami protiv sebe uspostavili dokaz. Kad reknu da je Allah jedini Stvoritelj, **ti reci**: "Neka je hvala Allahu, Koji je učinio da protiv vas bude uspostavljen dokaz!" A većina njih ne zna, zbog svoje neupućenosti, ko zasluđuje hvalu i zahvalu.

(26) Allah je Onaj Koji je stvorio nebesa i Zemlju, samo On daje nafaku, i određuje i upravlja svime. Nema istinskog božanstva osim Allaha, On je jedini Gospodar! Allah je samodovoljan, apsolutno neovisan. Samo Allahu pripada slava i zahvala, i to na oba svijeta.

(27) Da se sva stabla koja se nalaze na Zemlji pretvore u pera, a da se more pretvori u tintu i uz njega još sedam mora, pa da se pomoću tih pera i tinte pišu Allahove, džellešānuhu, riječi, potrošili bi se pera i tinta a blagoslovljene Allahove riječi, koje ljudi ne mogu pobrojati i obuhvatiti, ne bi se ispisale. On je silan i svemoćan, niko Ga ne može potčiniti. Mudar je u stvaranju, upravljanju, propisivanju.

(28) Sve vas stvoriti i proživiti zarad polaganja računa, o ljudi, isto je kao s jednom dušom to učiniti, jer je Allahu sve lahko! Uzvišeni Allah sve čuje, pa Ga čuvenje jednih glasova ne odvraća od čuvenja drugih glasova istovremeno, viđenje jedne pojave ne odvraća Ga od viđenja druge pojave istovremeno, stvaranje nečeg ne odvraća Ga od stvaranja nečeg drugog istovremeno.

(29) Zar ne vidiš da Svemogući Allah uvodi noć u dan, pa noć, ponekad, duže traje od dana, i dan uvodi u noć, pa dan postaje duži a noć kraća, i da je Gospodar svjetova potčinio Sunce i Mjesec – nebeska se tijela kreću do utvrđena roka – i da Allah dobro zna šta ko čini! Njemu ništa nije skriveno i On će vas za ono što ste radili nagraditi, odnosno kazniti.

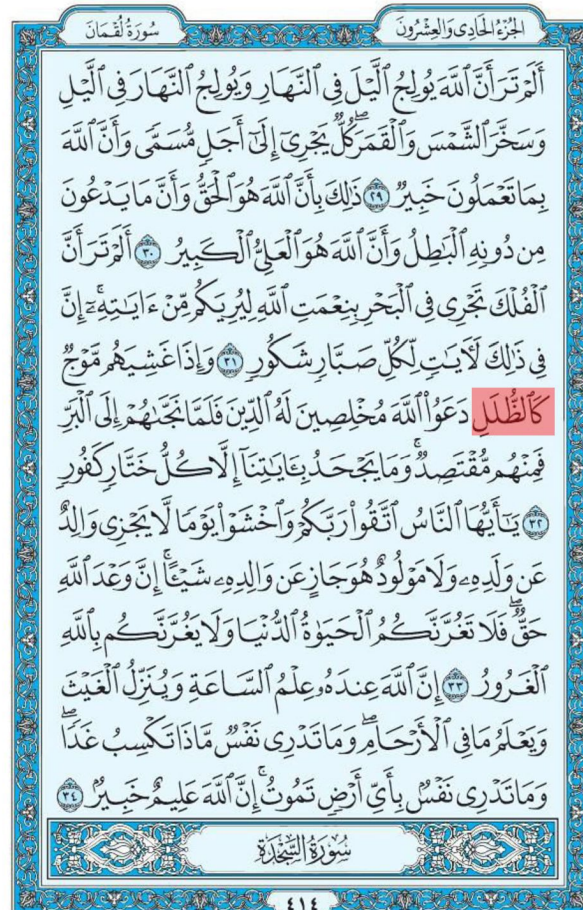
(30) Eto, sva ta predivna stvorenja i zapanjujuće dokaze Allah je, džellešahunu, dao kako biste znali da samo On polaže pravo da Mu se robuje, da su Njegova imena, svojstva i djela istina, i kako biste znali da su lažna božanstva ona koja bezbožnici zazivaju, i kako biste znali da je Svemogući Allah uzvišen u pogledu Svojih imena i svojstava i kako biste znali da je Allah veći od svega.

(31) Čovječe, zar ne vidiš da je Plemeniti Allah, iz Svoje dobrote i milosti spram ljudi, potčinio lađe da morem plove, da bi u tome ljudima bili dokazi Božije moći i milosti? U tome Gospodar svjetova daje očit, bjelodan dokaz da je svemoćan i veličanstven, onima koji strpljivo izvršavaju vjeronaredbe i sustežu se od vjerozabrana, te trpeljivo podnose udarac sudbine i zahvaljuju dragom Allahu na blagodatima.

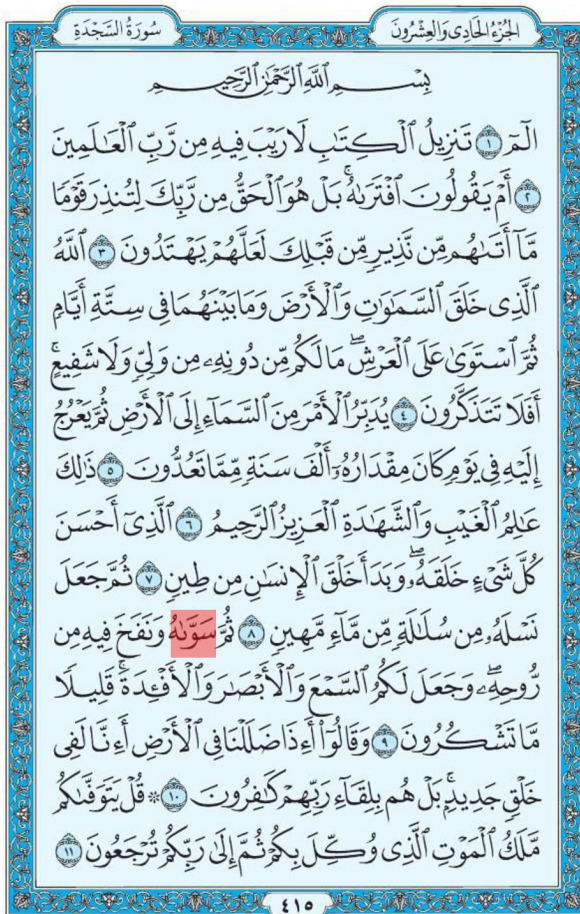
(32) Kad se mnogobošci ukrcaju u lađu i kad se more uzburka pa se dignu valovi veliki kao **brda i oblaci**, te se oni nasmit prestrave i izbezume od neizvjesnosti – tad se Allahu iskreno mole čestito Mu vjeru ispovijedajući; a čim ih na kopno, na sigurno, izbavi, neki Allahu djelimično zahvalni ostaju, a dotle su drugi sasvim nezahvalni i čine širk robujući kipovima, a ne Allahu. Allahova znamenja i islam poriče samo svaki izdajnik koji ne drži do dogovora, i svaki nezahvalnik koji negira Božije blagodati i zaboravlja dobročinstvo.

(33) Ljudi, borjte se Uzvišenog Allaha, svog Gospodara, izvršavajući vjeronaredbe i sustežući se od vjerozabrana te strepite od Dana čija će kob biti svugdje prisutna! Imajte na umu da tad roditelj neće moći svom djetetu pomoći, niti će dijete moći roditelju pomoći; neće biti rodbinskih veza, ni zagovornika, ni pomagača! Da će Kijametski dan nastupiti – Allah vam obećava, to je istinito obećanje u koje nema nimalo sumnje, pa stoga nemojte dozvoliti da vas život ovozemaljski zavede, sa svojim ukrasima i čarima, jer on kratko traje, varljiv je i nestvaran. I nemojte nipošto dopustiti da vas pokoleba šejtan i obmani pozivajući se na Allahovu milost i izostanak kazne zbog grijeha!

(34) Samo Allah, niko drugi, zna kad će nastupiti Čas sudnji; samo On, niko drugi, čini da pada kiša iz oblaka; samo Znalac svih tajni zna šta je u svakoj materici; samo On zna šta će svaka duša sutra steći, a ona to ne zna; i samo lijepi Allah zna u kojoj će zemlji svaka duša umrijeti, a ona to ne zna. To je tako, jer je Allah Sveznajući, ništa Mu nije skriveno, On zna šta se tajno čini i šta se na javu iznosi!

32 - Sura es-Sedždeh

(1) Na početku sure el-Bekara razmatrali smo značenje kur'anskih skraćenica.

(2) Ovaj je Kur'an, koji je objavljen Resulullahu, sallallahu 'alejhi ve sellem, nesumnjivo objava od Allaha, džellešanuhu, Gospodara svih svjetova.

(3) Ipak, **nevjernici govore**

laži: "Muhammed izmišlja Kur'an, a ne donosi ga od Allaha!" Naprotiv, časni je Kur'an objava u koju nema sumnje, a koja ti, Poslanice, dolazi od Plemenitog Allaha, da bi opomenu narod koji prije tebe nije imao opominjatelja nikakva, ne bi li se zaputili Pravom stazom, te postupali u skladu s njom Objavom.

(4) Allah je Onaj Koji je stvorio nebesa i Zemlju i ono što je između njih u šest vremenskih razdoblja (**dana**), a ne zbog nemoći, ta Allah je kadar stvoriti šta želi, i to za onoliko vremena koliko traje treptaj oka. Nakon što je stvorio nebesa i Zemlju, Sveznajući Allah uzvisio se iznad Arša onako kako priliči Njegovom veličanstvu i savršenstvu. Osim dragog Allaha, ljudi nemaju nikakva zaštitnika da se brine o njima i udovoljava njihovim potrebama, niti imaju kakva zagovarača čije bi se zagovaranje primilo da budu pošteđeni kazne. Pa zašto ne razmislite o Božijim dokazima i ne opomenete se savjetima, te samo Njemu robujete?

(5) Od nebesa do Zemlje Sveznajući Allah svemu daje raspored, samo On upravlja svime, a zatim se to raspoređivanje Allahu vraća u toku jednog dana što iznosi, prema našem računanju vremena, hiljadu godina.

(6) Eto to je Allah, Onaj Koji stvara i upravlja svemirom, On poznaje ono što je skriveno od pogleda i zna sve što ljudske grudi kriju i ono što je vidljivo. Allah je silan u Svojoj vlasti, niko Ga ne može potčiniti, On kažnjava i ostavlja na cjedilu Svoje neprijatelje; milostiv je, usto, spram Svojih dobrih robova.

(7) Imajte na umu da je Allah, džellešanuhu, Onaj Koji sve savršeno stvara i lijepim čini Svoja stvorenja, i da je Adema, praoca čovječanstva, od gline stvorio.

(8) I znajte da potomstvo Ademovo stvara od sjemena, od tečnosti koja je ništavna.

(9) Zatim čovjeku daje **savršen oblik** i snagu te u njega udahne dušu posredstvom meleka što je za to zadužen. Allah vam, o ljudi, daje čulo sluha, pomoću kojeg čujete; čulo vida, pomoću kojeg vidite; srce, pomoću kojeg shvatate. Pa ipak, zahvalnost je vaša na ovim blagodatima tako rijetka, i među vama je malo onih koji ove blagodati koriste u poslušnost Allahu.

(10) Mnogobošci, poricatelji života poslije smrti, **reći će:** "Zar ćemo, kad se sa zemljom sjedinimo i prah postanemo, zaista biti stvoreni iznova? To je nezamislivo!" Tako govore, a zapravo ne vjeruju u mogućnost proživljenja poslije smrti.

(11) Poslanice islama, **obratite se onima koji ne vjeruju:** "Vas će usmrtniti Melek smrti, koji vam je za to od Allaha određen, upravo onda kad nastupi vaš smrtni čas! Zatim ćete se vratiti Uzvišenom Allahu na Dan konačnog polaganja računa, pa će vas pozvati na odgovornost za djela koja ste činili; dobre će nagraditi, a zločeste će kazniti."

(12) A kad bi samo mogao vidjeti poricatelje kako će pognuti glave pred Svemogućim Allahom, nadasve poniženi, osramoćeni i nasmrt prestravljeni. **Reći će:** "Gospodaru naš, vidjeli smo da smo zlo činili i čuli smo istinu u koju su nas pozivali vjerovjesnici Tvoji, znamo da smo grijeshili! Evo, kajemo se Tebi, pa nas vrati na dunjaluk da bismo činili dobra djela. Sad pouzdano znamo da smo bili nevjernici, da smo odbijali islam, Tvoju vjeru, poricali poslanike i negirali oživljenje." Značenje je: kad bi mogao vidjeti taj prizor na Kijametskom danu, vidio bi, zbilja, strašnu i golemu nevolju koja je nevjernike skolila.

(13) Da hoće, Uzvišeni Allah može uputiti nevjernike da povjeruju u istinu i prihvate islam, ali je istinita Allahova besjeda i mora se ostvariti – da će napuniti Džehennem grijeshnicima džinima i ljudima, zato što su dali prednost neistini nad istinom.

(14) Kad budu ulazili u paklenu vatru, **nevjernici će biti ukoreni:** "Kušajte kaznu u Džehennemu zbog toga što ste zaboravljali na suočenje s polaganjem računa i kaznu, te zato što ste udovoljavali svojim prohtjevima na dunjaluku! Allah će vas ostaviti u džehennemskoj vatri sad, neće vas iz nje izvesti, niti će vam patnju ublažiti, pa trpite, zbog grijeha, patnju u kojoj ćete vječno ostati!"

(15) U kur'anske ajete, koje je Allah objavio Poslaniku islama, vjeruju i slijede ih samo oni koji kad se njima opomenu, čelima po tlu padnu, ponizno i sa strahopoštovanjem, i koji hvalom veličaju Uzvišenog Allaha, i koji se nikad ne oholo kad se radi o padanju ničice i robovanju Allahu.

(16) Bokovi tih dobrih ljudi **udaljavaju od postelja**, ustaju iz straha od Uzvišenog Allaha pa obavljaju noćni namaz i čine druge ibadete iz straha od kazne i nadajući se nagradi. Oni, također, udjeljuju dio halal -imetka koji im Allah, dželleš'anuhu, daje.

(17) I niko ne može znati niti može čak pretpostaviti kakva opskrba, u Allahovoj blizini, i skrivene radosti, i osjećaj širokogrudnosti, i sigurnost, čekaju te dobre ljude – kao nagrada za činjenje dobrih djela.

(18) Zar da bude isto za bogobojažnog vjernika, koji čini dobro i susteže se od zla, i grešnika? Oni će biti tretirani na posve različit način.

(19) Što se tiče onih koji su vjerovali i činili dobra djela, oni će biti uvedeni u džennetske vrtove utočišta i uživanja, gdje će biti savršeno lijepo dočekani zbog dobrih djela koja činjahu na dunjaluku, a koja je Allah, dželleš'anuhu, od njih primio.

(20) A oni pak koji bijahu neposlušni Allahu čineći nevjerstvo i grijeha, njihovo će utočište vatra biti, u njoj će zauvijek ostati. Kad god pokušaju iz nje izaći, **Svemoguć Allah vratiće ih u nju i bit će žestoko ukoreni:** "Kušajte patnju paklenu koju ste poricali u dunjalučkom životu, a na koju su vas upozoravali poslanici!"

سُورَةُ السَّجْدَةِ الجزء الحادي والعشرون

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو أُرُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِن حَقَّ
الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
﴿١٣﴾ فَذُوقُوا يَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
بِعَايِنَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ بِوَيْهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَسْجُدُونَ جُنُوبُهُمْ
عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُسْفِهُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَالَهُمْ
جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا
وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

٤١٦

(21) Znajte da će Sveznajući Allah dati da nevjernici, prije **najteže kazne u Džehennemu**, kušaju blažu kaznu na ovom svijetu, ne bi li se vratili i pokajali Silnom Allahu i bili Mu poslušni.

(22) Niko nije veći silnik od onog čovjeka koji je opomenut Allahovim znamenjima i riječima, objavljenim Vjerovjesniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, pa im okrene leđa ne vjerujući u njih i ne postupajući sukladno njima. Allah će se, neminovno, žestoko osvetiti Svojim neprijateljima, koji su okretali leđa Njegovim znamenjima.

(23) Kao što je Allah objavio Musau, alejhis-selam, Tevrat, isto tako je tebi, Poslaniče, objavio slavni Kur'an, pa nemoj nimalo sumnjati da ćeš se sresti s Musaom, alejhis-selam, na Miradžu! Dragi Allah učinio je Tevrat uputom i jasnom vodiljom sinovima Israilovim; on ih potiče na slijedeње Pravog puta i ukazuje im na svako dobro.

(24) Plemeniti Allah odredio je među sinovima Israilovim predvodnike u istini i dobru za kojima su se ljudi povodili, i koji su ih poticali na slijedeње istine – zato što su bili strpljivi u izvršavanju vjeronaredbi i sustezanju od vjerozabrana, i zato što su trpjeli neugodnosti zbog pozivanja u vjeru, i zbog toga što su nepokolebljivo, čvrsto vjerovali u Allahove ajete objavljene svom poslaniku.

(25) Tvoj će Gospodar, Poslaniče, pravedno presuditi na Danu strašnog i konačnog polaganja računa između vjernikā i onih koji nisu vjerovali u pogledu stvari oko kojih su se razilazili; nagradit će vjernike, a kaznit će zabludjele.

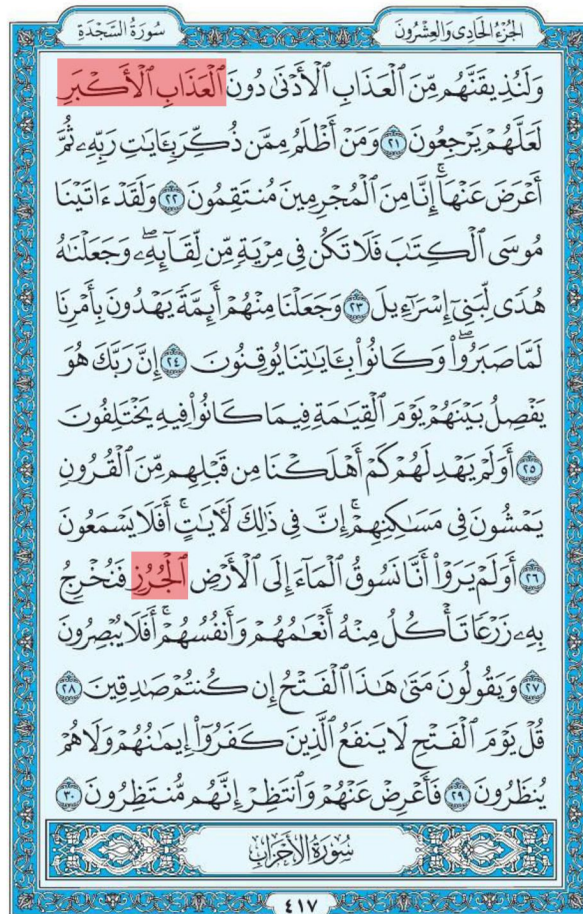
(26) Zar mekanski nevjernici nisu upućeni u to koliko je Svemogućī Allah prije njih naroda uništio, a oni, Kurejšije, eto hodaju sad po njihovim, porušenim i opustošenim, staništima, u kojima vide njihove tragove i slušaju o njima kazivanja? U njihovu uništenju i tragovima njihove nekadašnje egzistencije nepobitni su dokazi istinitosti vjerovjesništva vjerovjesnikā, istinitosti objave koju su donijeli i ogavnosti postupaka onih koji nisu vjerovali. Pa zar nevjernici ne čuju i ne vide, te prihvate dokaze koje je Allah, džellešanuhu, objavio poslanicima plemenitim?!

(27) Zar višebošci, poricatelji proživljenja, ne primjećuju kako Allah, džellešanuhu, dovodi vodu u **ogoljelu** zemlju, u suhe predjele, pa pomoću nje izvodi usjeve i plodove zelene – hranu njima i stoci njihovoj, devama, kravama i ovcama? Zar neće, odista, razmisliti o moći i veličini Onog Koji to čini? Kad bi razmislili o tome, zaključili bi da je Allah kadar mrtve oživiti.

(28) Bezvjerci požuruju Dan ustanuća, negirajući ga i sasvim isključujući mogućnost da se dogodi, **pa govore**: "Kad će, o muslimani, već jednom Dan konačnog suda, u kojem će Allah, po vašim tvrdnjama, presuditi između vas muslimana i nas nevjernika, pa će nas u Džehennem baciti, a vas u Džennet uvesti?"

(29) Reci nevjernicima, **Božiji Poslaniče**: "Na Dan konačnog suda među ljudima neće vam biti od koristi što ćete tad vjerovati u Allaha, džellešanuhu, i Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, jer se tad kajanje neće prihvatati. Eto, neće vam se dati nimalo vremena niti ćete imati priliku da se vratite na dunjaluk, pa da budete vjernici pokajnici koji čine dobra djela."

(30) Naposljedku im, Vjeronavjestitelju, okreni leđa od ovih utonulih u zabludu, nemoj da te oni zaokupljaju, i pričekaj pa ćeš vidjeti kakvih će oni muka dopasti, jer oni su ti koji, također, iščekuju kakvih će muka vjernici dopasti!

33 - Sura el- Ahzab

(1) O Božiji Poslaniče, uvijek se boj Uzvišenog Allaha čineći djela koja On voli, a sustežući se od svega što On ne voli. Nemoj se pokoravati nevjernicima i dvoličnjacima zanemarujući bilo koji vjerski propis ili popuštajući u odnosu prema neprijateljima vjere! Allah, džellešānuhu, sve zna, nijedna Mu tajna nije skrivena; On je mudar u stvaranju, propisivanju i određivanju.

(2) I slijedi časni Kur'an i Sunnet, koje ti Sveznajući Allah objavljuje – zaista je Allah dobro obaviješten o onom što vi činite i On će svakog pozvati na odgovornost za djela; dobre će nagraditi, a zločeste će kazniti.

(3) I pouzdaj se u Allaha, Gospodara svjetova, Njemu prepusti sve svoje poslove i potrebe! Poslaniče milosti, Allah ti je dovoljan kao zaštitnik i čuvar.

(4) Svevišnji Allah nije dao nijednom čovjeku dva srca u prsima, niti je žene vaše koje napuštate majkama vašim učinio. Također, Allah, džellešānuhu, nije učinio da posinci budu kao biološki sinovi. Dakle, uslijed "zihara" i posinovljenja, predislamskih običaja koje je islam zabranio; niti žena postaje majka ziharom, niti je posinak sin kako ga vi tretirate, nego je to samo vaša prazna priča u kojoj nema istine, Mudri Allah istinu govori da bi ljudi prema njoj postupali. On je Onaj Koji ukazuje na put istine.

(5) Djecu pripisujte njihovim očevima i nemojte dozvoliti da se rodoslov pomiješa, to je kod Allaha ispravnije i tako je pravičnije. Ako ne znate ko su očevi određene djece, ili onih koji su ropstva oslobođeni, onda ih zovite obraćajući im se kao braći u vjeri. **Kažite im: "Brate, amidžiću!"** I nećete imati grijeh ako nenamjerno pogriješite, pa nekoga nekom pripišete, Allah će vam u grijeh upisati samo ako namjerno nešto zabranjeno izgovorite. Allah je Onaj Koji prelazi preko greške onog koji nehotično pogriješi, samilostan je prema pokajnicima koji ne ustrajavaju u griješenju.

(6) Poslanik plemeniti preči je i bliži vjernicima od njih samih u pogledu vjere i ovozemaljskih dobara, pa makar njihove duše nekom drugom težile, a žene njegove majke su pravovjernima. Allah, džellešānuhu, zabranio je da iko poslije Resulullahove, sallallahu 'alehi ve sellem, smrti stupi u brak s bilo kojom njegovu ženom. I znajte da su srodnici muslimani jedni drugima preči u pogledu nasljeđivanja nego što su to vjernici i muhadžiri. Naime, u prvo vrijeme islama ljudi su jedni druge nasljeđivali po liniji vjere, ali je taj propis kasnije derogiran, pa je ostalo da se nasljeđuju samo srodnici. Ali ipak, muslimani mogu učiniti dobročinstvo prilikom sastavljanja oporuke i onima koji im nisu nasljednici, pa oporučiti da im se od njihova imetka udijeli jedan dio. Allah je odredio spomenuti propis, on je bio zapisan u Levhi-mahfuzu, pa ga dosljedno izvršavajte.

سُورَةُ الْأَحْزَابِ الجزء الحادي والعشرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَأَتَّبِعْ مَا يوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جُوفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ الَّتِي تَظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاخْوَانِكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۚ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

٤١٨

(7) Spomeni, Poslaniče islama, kad je Sveznajući Allah uzeo zavjet od vjerovjesnikā da će samo Njega obožavati, te da Mu nikog ravnim neće smatrati, i da će dostavljati Objavu ništa ne tajeći, vjerno i dosljedno! Tako je Allah, džellešānuhu, uzeo **poseban, potvrđen zavjet** za dostavljanje Objave od tebe, Vjerovjesniče, i od Nuha, i od Ibrahima, i od Musaa, i od Isaa, sina Merjemina. Eto, tako smo od njih zavjet glede toga uzeli.

(8) Uzvišeni Allah uzeo je zavjet od vjerovjesnikā zato da ih upita jesu li im se njihovi narodi odazvali, kao dodatni dokaz nad nevjernicima, da uvede u Džennet one koji su povjerovali, a da Džehennemom kazni one koji bijahu nevjernici.

(9) Pravovjerni, koji vjerujete u Boga i postupate u skladu s onim što je objavio, sjetite se Allahove blagodati prema vama kad su vas savezničke vojske pohodile u Bici na Hendeku, okupivši arapske višebošce, medinske jevreje i munafike! Oni su vas sa svih strana opkolili, ali je Svemogućī Allah na njihov logor poslao silni vjetar (**es-saba**), pomoću kojeg je pomagao Poslaniku. K tome, Plemeniti Allah poslao je meleke koje vi, vjernici, niste vidjeli, te su se bezvjernici dali u bijeg i vratili se poniženi i poraženi. Allah dobro vidi ono što činite, nije Mu nepoznato vaše ponašanje, On će vam dati ono što zaslužite.

(10) Sjetite se kad su vam savezničke vojske došle s donje strane doline, s istoka, i s gornje strane doline, sa zapada, pa ste, zbunjeni i iznenađeni, oči razrogačili, a srca su vam, zbog teškog prizora i nepojmljivog straha, do grla stigla! Tad su mislima sumnje ovladale, pa ste čas pomišljali da pomoć neće doći, a čas da ćete biti pomognuti.

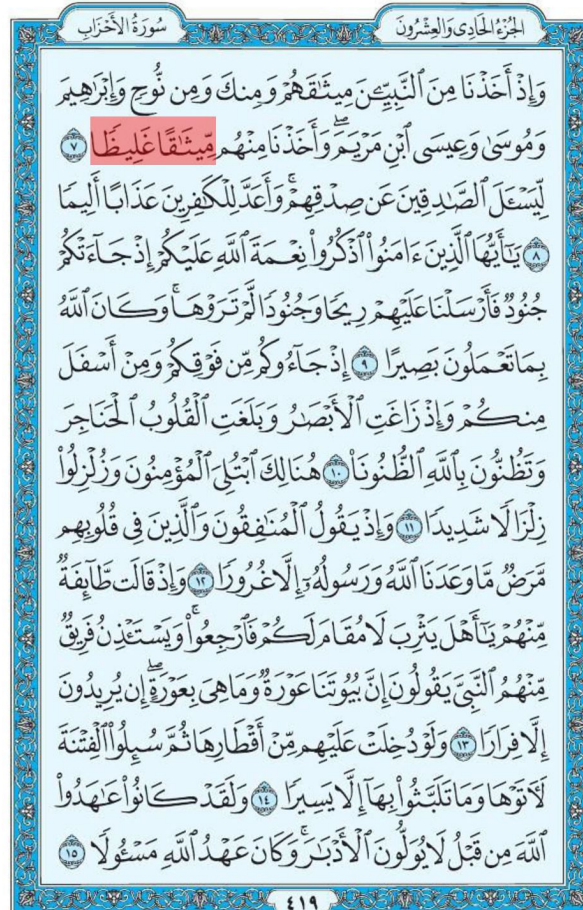
(11) U tim teškim trenucima vjernici su bili na golemu kušnju stavljeni, **a redovi su muslimanski očišćeni**: očito se pokazalo ko je iskren a ko dvoličan. Muslimani su bili silno uznemireni i nasmrtno prestravljeni.

(12) Tog su dana govorili dvoličnjaci i oni u čijem je srcu sumnja bila: "Ništa do obmanu Allah i Poslanik Njegov nisu nam obećali kad su nam rekli da ćemo pobijediti i da će ponos i vlast nama pripasti!"

(13) Sjeti se kad su neki dvoličnjaci, obraćajući se stanovnicima Medine (**upotrebljavajući staro, predislamsko ime Medine**) rekli: "O stanovnici Jesriba, zar ćete voditi bitku koja je unaprijed izgubljena? Valja vam se vratiti kući, unutar Medine, a ne boraviti kod brda Sel', pored opkopa!" Dotle su neki od njih tražili od Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, dopuštenje da se vrate kući ističući kako njihove kuće nisu zaštićene. A lagali su jer njihove kuće nisu bile nezaštićene već su oni, dvoličnjaci, htjeli izbjeći borbu i željeli su pobjeći.

(14) A da su savezničke vojske prodrle u Medinu s raznih strana i da je zatim zatraženo od njih da zanevjeruju u dobrog Allaha, te da se odmetnu od islama, sigurno bi nevjerstvo prihvatili, osim malo njih, i ne bi se oko toga mnogo dvoumili.

(15) A prije toga su se dvoličnjaci Uzvišenom Allahu obavezali da neće uzmicati i bježati s bojnog polja (**u Bici na Uhuđu**) – prekršili su dato obećanje i iznevjerili ga. Govorili su da će se žestoko boriti samo ako do boja dođe, te da bježati neće, ali su obećanje prekršili. Neka jamačno znaju da će ih Sveznajući Allah pozvati na odgovornost za obećanje koje su dali, jer će se za obećanje Allahu dato odgovarati.

(16) Reci,

Vjerovjesniče, **dvoličnjacima**: "Akoli bježite od smrti ili pogibije, bježanje vam neće koristiti, jer bježanjem ne produžujete svoje život, ne odlažete smrt! Ako izbjegnute borbu, znajte da na ovom svijetu opet nećete vječno ostati; živjet ćete veoma kratko."

(17) Poslaniče islama, **upitaj**

dvoličnjake: "Ko je taj što će vas od Allaha zaštititi i od Njegove vas kazne sačuvati ako bi vas On htio kazniti ili vam pak nagradu dati? Isključivo Allah, džellešanu, daje i uskraćuje, samo On određuje dobro i zlo." Osim Allaha, dvoličnjaci neće nikakvog zaštitnika niti pomagača sebi pronaći, niko ih od Allahove kazne neće odbraniti.

(18) Uzvišeni Allah savršeno zna one koji

obeshrabuju druge i odvrćaju ih od borbe na Allahovom putu s Poslanikom islama; one koji su svojim prijateljima govorili: "K nama pridite vi, budite s nama, a ostavite Poslanika i njegove drugove, nemojte se boriti u njihovim redovima! Budete li se pak borili – bojimo se da ćete poginuti." Govorili su ovako svojim prijateljima obeshrabujući ih, a u boj su vrlo rijetko išli. Tako postupahu da bi se sramote sačuvali, a ne da bi pomogli Allaha i Poslanika Njegovog.

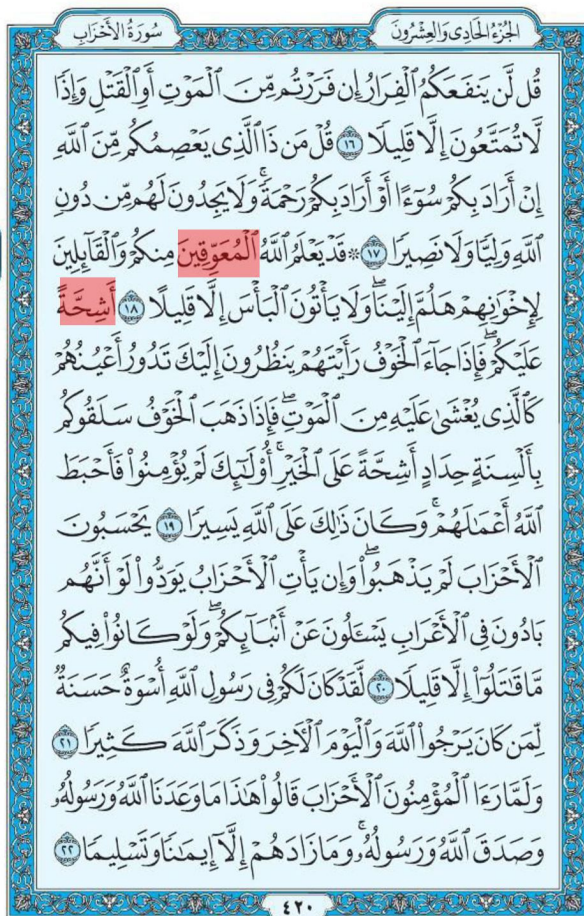
(19) Dvoličnjaci su bili **škrti** spram

Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i ashabā, pa nisu udjeljivali imetak, nisu zalagali svoje živote, nisu im poklanjali ljubav, nisu iskazivali prijateljstvo. Kad dođe do borbe i zavlada strah od smrti, vidiš dvoličnjake kako kolutaju očima zbog izbezumljenosti i uznemirenosti, pa liče čovjeku obeznanjenom uslijed težine smrtnih muka i neizvjesnosti. Pošto borba prestane i strah mine, oni vas vrijeđaju svojim, kao nož, ostrim jezicima. Eto tako je, a u srca dvoličnjaka nikad nije ušlo vjerovanje, pa će Allah, džellešanu, upropastiti njihova djela, neće im za njih dati nikakvu nagradu. Svemogućem je Allahu lahko kazniti dvoličnjake i osvetiti im se.

(20) Dvoličnjaci misle da savezničke vojske, koje je Allah, džellešanu, ponizio i porazio, još nisu napustile okolicu Medine. A kad bi se saveznici ponovo pojavili nadomak Medine radi borbe protiv vjernika, dvoličnjaci bi poželjeli da ne prisustvuju toj borbi nego da su negdje daleko među beduinima kako bi se raspitivali o ishodu borbe. Da dvoličnjaci sudjeluju s vama, o pravovjerni, u borbi na Allahu putu, tek malo bi se borili. Zbog toga na njih ne obraćajte pažnju i ne žalostite se zbog njih.

(21) O vjernici, vi u Resulullahu, sallallahu 'alejhi ve sellem, imate prekrasan uzor da slijedite njegovu praksu, riječi i djela! On je bio u Bici na Hendeku, lično se borio, pa kako se možete sustezati od borbe! Resulullaha, sallallahu 'alejhi ve sellem, slijedi i za njime se povodi samo onaj ko se nada nagradi na Danu sudnjem, pa se za taj Dan priprema čineći dobra djela i mnogo Allaha spominjući. Onaj ko to ne čini, taj ne slijedi Poslanika.

(22) A kad su vjernici ugledali savezničke vojske oko Medine, znali su da se približilo ostvarenje Allahova obećanja da će im dati pobjedu, **pa su rekli**: "Ovo je, evo, kušnja i čišćenje naših redova! Mi ćemo pobijediti! Ovo su nam obećali Allah i Poslanik islama! Svevišnji Allah i Njegov Poslanik istinu su govorili!" To što su vidjeli saveznike samo je povećalo uvjerenje kod vjernika u istinitost Allahovog obećanja, predanost, počinjanje i zadovoljstvo Njegovom odredbom.

(23) Među vjericima ima ljudi koji su iskreni u odnosu na zavjet dat Allahu, pa su Mu poslušni i odani, bore se na Njegovom putu, hrabro i postojano, te trpeljivo podnose poteškoće i neimaštinu. Među njima ima onih koji su već **poginuli** na Allahovom putu, **dok drugi očekuju jedno od dva dobra**: pobjedu ili pogibiju, a, za razliku od dvoličnjaka, nisu ništa promijenili niti su obećanje prekršili.

(24) To je stoga da bi Allah nagradio iskrene zbog iskrenosti njihove u riječima i djelima, te da bi, htjedne li, kaznio dvoličnjake, vjerolomne lažove, ne uputivši ih u islam pa da umru kao nevjernici; a možda neke uputi da se pokaju. Allah je, odista, Onaj Koji oprašta onima koji mnogo griješe, ako se pokaju, i On je Onaj Koji je samilostan spram onih koji se Njemu vrate priznajući svoje grijehе.

(25) Allah je odbio nevjernike iz plemena Gatafan i Kurejš, od Medine, pa su se vratili noseći sa sobom poniženje, poraz i propast, **nisu nikakva dobra vidjeli**: nisu pobijedili, nisu ostvarili svoj naum. Osim toga, Plemeniti Allah poštedito je vjernike borbe, pomoću onog silnog vjetrova i meleka koje je poslao s neba. Allah sve može učiniti, On unizuje Svoje neprijatelje i ostavlja ih na cjedilu; silan je u Svojoj vlasti i niko Mu nije ravan.

(26) Sveznajući Allah izveo je jevrejsko pleme Kurejza iz njihovih **utvrda** jer su pomagali saveznicima protiv vjernika, i u njihova je srca golemi strah ulio, **pa su poraženi i nadasve poniženi**: vjernici su neke od njih pogubili, a neke zarobili.

(27) Potom vam je Allah, džellešahu, o muslimani, dao da naslijedite njihove domove, **palmovike i bogatstvo**: oružje i jahaće životinje, te vam je dao da stupite na njihovu teritoriju na koju, zbog zaštićenosti, prije niste stupali. Allah sve može učiniti i ništa Mu ne može umaći.

(28) Božiji Poslanice, reci svojim suprugama, koje su od tebe tražile da na njih troiš više nego što si dotad trošio, **a ti to nemaš**: "Ako ovaj svijet i ukrase njegove želite, primite od mene otpremninu, dat ću vam onoliko koliko mogu i lijepo ću vas otpustiti, neću vas povrijediti niti ću vam kakvu štetu nanijeti."

(29) "A ako je vaš cilj pak pokoravanje Allahu i Njegovom Poslaniku te sticanje nagrade na budućem svijetu, onda se strpite i budite zadovoljne onim što vam je dragi Allah dao. Uzvišeni je Allah dobročiniteljima među vama pripremio nezamislivo veliku nagradu u Džennetu."

(30) O žene Poslanikove, ako bi se dogodilo da neka od vas učini očiti grijeh, Allah bi joj dao dvostruku kaznu u odnosu na druge žene, utoliko jer je dragi Allah vas počastio i odabrao nad ostalim ženama davši da budete suprugama najboljeg čovjeka, Resulullaha, sallallahu 'alejhi ve sellem! Allah je, džellešahu, kadar tako žestoko kazniti, to je Njemu lahko.

